

A NEVETÉS, A MOZGÁS ÉS A JÁTÉK EGYARÁNT JÓ MÓDSZEREK A FÉLELEM OLDÁSÁRA

Minden mesének tétje van

Játékos gyakorlatokon keresztül szemléltette az óvodapedagógus-képző tanszék hallgatóinak a mesék kulcsfontosságú pedagógiai szerepét Bajzáth Mária mesepedagógus. Az előadó hangsúlyozta: a népmesék, mondókák, játékok, népdalok és fejtörők egymással kapcsolatban állva alkotnak egységes egészet.

SZEGED
KOÓS KATA

A mesék pedagógiai jelentőségének témájában szervezett szakdélutánt hallgatói számára az SZTE Juhász Gyula Pedagógusképző Kar Óvodapedagógus-képző Tanszéke tegnap a Szent-Györgyi Albert Agórában. A rendezvényen Bajzáth Mária mesepedagógus, a Népmesekincstár Mese-pedagógiai Műhely vezetője a mesepedagógia eszközeiről és módszereiről, Bárdos József irodalomtörténész, a Neumann János Egyetem tanára a mesélés gyakorlatáról tartott előadást.

ÉSZREVÉTELLEN FEJLŐDÉS

A résztvevőket Fizek Natasa, a Pedagógusképző Kar Alkalmazott Pedagógiai Intézetének vezetője köszöntötte.

– A mesével való fejlesztés során a gyerekek nem tudják, hogy tanulnak, és meggyőződésem, hogy így lehet a legha-

Elhangzott, a mesével való fejlesztés során a gyerekek nem is tudják, hogy tanul. FOTÓ: TÖRÖK JÁNOS

tékonyabban fejleszteni őket – mondta.

ÉRZÉKEK JÁTÉKA

– Minden mesének tétje van – szögezte le előadása elején

Bajzáth Mária. Egyrészt az, hogy a következő alkalommal is partner lesz-e a gyermek a mesehallgatásban, másrészt pedig, hogy kultúránk e meghatározó része évtizedek múlva is tovább él-e.

Kifejtette, a mesehallgatás alapvető feltétele a képzelőerő, amelyet nem mindenki egyformán birtokol. Játékos gyakorlatokkal azonban könnyedén fejleszthető, éppen ezért biztatta

hallgatóságát, hogy a meseolvasás vagy -mondás során próbáljanak közönségük minél több érzékszervére hatást gyakorolni.

– Mindenki tudja, hogy a mesebeli üveghegy hideg. Pedig a mese láthatatlan, szagolhatatlan, tapinthatatlan, ízlelhetetlen. A mesélőnek kell azá tennie – hangsúlyozta.

KINEVETNI A FÉLELMET

Elmondta, a népmesék, mondókák, játékok, népdalok és fejtörők egymással kapcsolatban állva alkotnak egységes egészet, amelyek körbelelik a gyermeket, és a tanulás kötelező megfogalmaztatása nélkül is kifejtik jótékony hatásukat, amelyek egyik fő formája a félelem oldása.

– A mese után érdemes játszani, például farkasszemet nézni, amelynek vége mindig nevetés, ami oldja a félelmet – magyarázta, majd hozzátette: a fogócska, a bújócska vagy a ordítás, a tánc szintén jó módszerek a félelem oldására.

– Egy főszabály van: a játékból a pedagógusnak soha nem szabad kimaradnia. Játsszunk, nem játszattunk – hangsúlyozta.

További izgalmas hírekért
látogasson el ide:

delmagyar.hu